

גליון מס' 352
פרשת פנחס
כ' תמוז תשפ"ד

לע"נ מורנו ורבנו הרב חיים אבישלום כהן זצוק"ל

ברכת חיים

התורה" שהרי הסיבה שאין מקבלים בעולם הזה שכר היא משום שהשכר ניתן רק בסוף העבודה, כי הלכה פסוקה היא ששכירות משתלמת רק לבסוף. וכיון שכך בשעה שאדם מקיים מצווה מיד הוא מתאוה לעוד ועוד זכויות, ומאחר שטרם כילה את פעולתו, שהרי מצווה גוררת מצווה, לכן ממתין הוא עם שכרו עד העולם הבא. אולם פנחס לעומת זאת כבר נפטר שכן פרח נשמתו. ולכן כשהתגלגלו בו נשמות נדב ואביהו יכול הוא כבר לקבל את שכרו, בכך שסיים פעולתו בשעה שנפטר. ועוד כתב ה"מגיד מדובנא" מדוע דווקא אצל פנחס כתוב "בדין הוא שייטול שכרו"?

משל לאדם שהיו לו הרבה נשים המבקשים לגבות חובם ממנו, ובכל עת שחפצו הם לגוש אותו היו לו בעלי ריב אשר עמדו למשפט בעבורו, והיו ממציאים טענות וזכויות עד אשר דחו אותם מעליו. לאחר תקופה קצרה חזרו בעלי החובות ועמדו שוב כנגדו וימר לו מאוז, ואז בא אחד מאוהביו והתפשר עם כל הבעלי חובות ושילם להם עשרה למאה עד כי לקח מידם כל השטרי חוב שהיו ברשותם וקרע אותם ושרפם ופטרו מהם לשלום, הנה האוהב הזה הלא עשה עמו הרבה יותר מאשר עשו הראשונים כי הם היו דוחים החוב מומן לזמן אחר אבל החוב נשאר חוב, לא כן אוהב זה, לא דחה אותו לזמן אחר, אלא שילם מבידוק וקרע שטרי החוב עד שלא יישמע עוד קול נוגש מעתה.

הנמשל הוא: במעשה העגל מידת הדין היתה מתוחה ובאה ליטול חובה מכלל ישראל, עמד משה רבינו ודחה אותה "וינחם ה' על הרעה אשר דיבר לעשות לעמו", והיינו כי מנע נגישת החוב מעליהם אבל נאמר "וביום פוקדי ופקדתי עליהם" ונדחה החוב לזמן אחר וכן בחטא המרגלים נאמר: "סלחתי כדברך" ונדחה החוב לזמן אחר כי נאמר "ואולם חי אני... אם יראו האנשים האלה".

לא כן פנחס אשר סילק החוב מכל וכל, כמבואר במדרש (סוף פרשת בלק) משל למלך שהיה עובר וסיעה של נערים עומדים, וקילל אחד מהן את המלך. נתמלא המלך עליהם חמה, בא תושב אחד שהיה ביניהם ונתן סטירה לאותו שקילל את המלך ומיד שככה חמתו של המלך, כך מי גרם להקדוש ברוך הוא שתשוב חמתו ולא נתכלו כל ישראל, זה פנחס שעליו מה שנאמר "ואיש חכם יכפרנה".

שכרו של פנחס

יש להבין מדוע רק פנחס זכה לשכר עצום שכזה, הלא גם משה רבינו הציל את עם ישראל כמה וכמה פעמים ומסר נפשו על כלל ישראל, ומדוע לא יהיה לעולם גם הוא? יתר על כן, רבותינו אמרו ששכר מצוות הוא רק בעולם הבא וכיצד ייתכן שקיבל פנחס את שכרו בעולם הזה?

בזוהר הקדוש (דף ר"ג:) מבואר: בשעה שהרג פנחס את זמרי נתקבצו כל אנשי שבט שמעון ורצו לנקום בו על שהרג את נשיאם. באותה שעה פרח נשמתו של פנחס מהפחה, ונכנסה בו נשמת נדב ואביהו.

לפיכך אומר המגיד מדובנא, יש הבדל מהותי בין פנחס למשה רבינו. פנחס הציל את עם ישראל על ידי מעשה בפועל: הוא נכנס לתוך "גוב האריות", אל מקומו של נשיא שבט שמעון, בו בזמן שידע שכל בני השבט - אלפי אנשים לא יגיבו בשתיקה, אלא יהרגוהו קודם הרצח או ינקמו בו לאחריו. פנחס נכנס בפועל, ביועין, לסכנה עצומה, עד שמהפחד בלבד פרח נשמתו. אך משה רבינו עלה בתפלה למרום ארבעים יום כדי להציל את עם ישראל, והצלה זו אינה מתוך מסירות נפש של הגוף, ומכיוון שלא מסר בפועל את גופו, אין מן הדין שיחיה גופו לנצח.

ומסיבה זו, שונים חטא העגל וחטא המרגלים מעוון בנות מואב: חטא העגל וחטא המרגלים השאירו זכר, בדמות י"ז בתמוז [חטא העגל] ותשעה באב [חטא המרגלים] עליהם מקונן עם ישראל כבר אלפי שנים.

ופלא עצום, דווקא מחטא פעור ובנות מדיין לא נותר זכר, ואפילו תאריך ידוע של זמן החטא לא נשאר, מדוע?

והטעם, מאחר שפנחס פעל מתוך מסירות נפש - לכן הצליח למחוק את רושם החטא לגמרי. מה שאין כן בחטא העגל ובחטא המרגלים, עליהם הכפרה היתה רק בתפילה, ולכן הועילה באופן חלקי.

כעת גם יובן, מדוע שוב מציינת התורה: "פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן", הלא כבר ידוע לנו יחסו, עוד מפרשה שעברה? אלא מכיון שפרחה נשמתו ונתעברו בו נשמות נדב ואביהו, ממילא נקרא פנחס בנו של אהרן ממש, וכתוב פעמיים את המילה "בן" - לרמז על שני בני אהרן, שהתעברו בו. תיקן פנחס את חטאם של נדב ואביהו, בכך שתחת זאת שהורו הלכה בפני משה רבינו, הוא נהג להיפך. ואף בענייניו של בועל ארמית, שהיא הלכה ואין מורין כן, התייעץ עם משה רבינו. ותחת זאת שהקריבו אז זרה - פנחס הרג אשה זרה.

עניין זכיית פנחס לשכר כבר בעולם הזה מבואר בספרים "השם משמואל" ו"חונת

זמני הדלקת נרות: פרשת פנחס

כניסת השבת

19:19

צאת השבת

20:22

ר"ת 20:54

בזוהר הקדוש (פרשת פנחס) מובא: סיפר רבי אבא לרבי יוסי מה ששמע מרבי שמעון בר יוחאי בשם רבי אליעזר הגדול, שיום אחד הגיע חכם גוי ושאלו שלש שאלות:

א. אתם אומרים שלעתיד לבוא יבנה לכם בית מקדש אחר והרי לא הובטח לכם לבנותו אלא בית ראשון ובית שני, אבל בית שלישי לא תמצא שכתוב בתורה, שהרי כתוב (חגי ב, ט) "גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון".
ב. ועוד: אתם אומרים שאתם קרובים למלך העליון יותר מכל שאר העמים, הנה מיי שהוא מקורב אל המלך, הוא שמח תמיד בלא פחד ובלא דוחק, והרי אתם נמצאים בצער ובדוחק תמיד יותר מכל בני העולם, ואנו אין לנו צער ודוחק כלל, מזה מוכח שאנחנו קרובים למלך ואתם רחוקים ממנו ולכן יש לכם צער ודוחק ואבל ויגון.

ג. ועוד שאלה שאלו אתם אינכם אוכלים נבלה וטריפה כדי שתהיו בריאים והגוף שלכם יהיה בריא, אנו אוכלים כל מה שאנו רוצים ואנו חזקים בכח ובבריאות, וכל האברים שלנו הם בקיומם ובשלמותם ואתם שאינכם אוכלים כולכם חלשים יותר מכל שאר העמים, מזה מוכח ששונא אתכם אלוקים.

אמר לו הגוי: זקן, זקן, אל תאמר לי שום תשובה על שאלותי, כי לא אשמע אותך ולא אקבל ממך, הריים רבי אליעזר את עיניו והסתכל בו, והרגו ועשאו גל עצמות.

מספר רבי שמעון: כיון שנח רבי אליעזר מעסו, התחיל לבכות ואמר: (תהלים ה, א) "ה' אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ" כמה אדיר כח של השם הקדוש, האדיר בכל הארץ, וכמה חביבים ואהובים הם הדברי תורה, שאין לך דבר קטן הנעשה בעולם שלא תמצא שורשו בתורה, ואין לך דבר קטן שנמצא בתורה, שלא יצא מפיו של הקדוש ברוך הוא.

הנה אלו הדברים ששאל אותו הרשע אני שאלתי יום אחד מאליהו הנביא ואמר לי כי בשיבה של הרקיע נאמרו הדברים.

וכך הוא עניינם כי כשיצאו ישראל ממצרים, רצה הקדוש ברוך הוא לעשות אותם בארץ כמו המלאכים הקדושים שלמעלה, ורצה לבנות להם את בית המקדש למעלה ואחר כך להורידו למטה, ולנטוע את ישראל בארץ נטע קודש כעין הצורה של למעלה וזהו שכתוב (שמות טו, יז) "תביאנו וטעמו בהר נחלתך" באיזה מקום "מכון לשבתך פעלת ה'" והוא נאמר על בית ראשון ושני.

אבל מחמת העוונות בחטא העגל והמרגלים, מתו כל יוצאי מצרים, והכניס הקדוש ברוך הוא את בניהם לארץ, ובית המקדש נבנה על יד אדם, דהיינו שלמה המלך. ולכן לא התקיים, ושלמה המלך ידע שלא התקיים ולכן התפלל ואמר (תהלים קכ"א, א) "אם ה' לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו", כי אין בו קיום. וכן בבית שני בימי עזרא הסופר גרמו העוונות שהוצרכו בני אדם לבנותו ולכן לא היה בו קיום, ועד עכשיו אפילו הבניין הראשון של הקדוש ברוך הוא לא היה בעולם, שכל השני בתי מקדשות נבנו כבה, היו על ידי בני אדם.

ולעתיד לבוא (תהלים קמ"ב, ב) "בונה ירושלים ה'", הקדוש ברוך הוא לבדו יבנה את ירושלים ואת בית המקדש ולא אחר ואל בניו זה אנו מחכים.

כי לעתיד יוריד הקדוש ברוך הוא את בית המקדש מלמעלה ויתראה לכל העולם אמונתו של הקדוש ברוך הוא, ואז תהיה שמחה שלימה ברצון הלב בכל קיומו ולא תתבטל לעולם.

ואפילו עיר ירושלים לא תהיה אומנותם ופעולתם של בני אדם, שכתוב (זכריה ב, ט) "ואני אהיה לה נאם ה' חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה" אם על עיר ירושלים נאמר כך כל שכן על בית המקדש.

על השאלה השנייה: על מה שאנחנו קרובים להקדוש ברוך הוא: ודאי אנו ישראל קרובים למלך העליון יותר מכל שאר העמים, ועם ישראל הוא הלב של כל העולם, וכמו שהאברים אינם יכולים להתקיים בגוף בלי הלב אפילו רגע אחד, כך כל העמים אינם יכולים להתקיים בעולם בלא ישראל, וכמובין ירושלים היא הלב לעומת הארצות, ועל כן היא באמצעו של העולם כמו הלב בגוף, הלב הוא רך וחלש, כי חומר ממוכן מכל שאר אברי הגוף, כי הוא קיומם של כל האברים, וכל האברים לא מרגישים צער ודוחק ויגון אלא הלב, שבו הוא הקיום והחיים של כל האברים ובו התבונה, שאר אברים לא מתקרבים בהם צער כלל, כי לא מרגישים שום צער ויגון, כי לא תלוי בהם החיים, ואינם יודעים כלום, כי כל שאר האברים לא קרובים למלך, כך ישראל הם קרובים אל המלך הקדוש,

ושאר העמים הם רחוקים ממנו.

על השאלה השלישית ששאל הגוי: מה שישראל אינם אוכלים נבלות וטרפות, ודברים מטונפים ומלוכלכים של שקצים ורמשים כשאר העמים, כי הלב הוא רך וחלש, והוא המלך והמקיים והמחיה את כל שאר האברים, הוא אינו לוקח מאכילת האדם למוזנו אלא את המבורר והצח של כל הדם הנעשה מהמאכל, ומוזנו הוא נקי ומבורר, והוא רך וחלש מכל האברים, ושאר פסולת הדם מניח לכל האברים, וכל שאר האברים אינם משגיחים בזה שיהיה מוזנז נקי, אלא הם לוקחים כל הפסולת וכל מאכלים רעים מכל והם בתוקף וחוזק כמו שראוי להם.

ועל כן בכל שאר האברים יש לפעמים אבעבועות שאת או ספחת ונגע צרעת אבל ללב אין מכל אלו כלום אלא הוא נקי וברור מכל. כך הקדוש ברוך הוא לקח לו את ישראל ובחר בהם להיות לו לעם, לפי שהוא נקי וברור שאין בו מום, ועל כן כתוב (שיר השירים ג, י) "כלך יפה רעייתי ומום אין בך".

בא רבי יוסי ונשק את ידיו של רבי אבא ואמר: אילו לא באתי אלא לשמוע דבר זה היה כדאי לי".

בשורת הגאולה:

מובא במדרש: בשעה שהקדוש ברוך הוא גואל את ישראל שלושה ימים קודם שיבוא המשיח, בא אליהו הנביא ועומד על הרי ישראל ובוכה ומספיד עליהם ואומר: הרי ארץ ישראל עד מתי אתם עומדים בארץ ציה ושממה. וקולו נשמע בכל העולם. אחר כך אומר בא שלום לעולם. בא שלום לעולם. שנאמר "מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום". ביום שני בא ועומד על הרי יש-ראל ואומר באה טובה לעולם באה טובה לעולם שנאמר "מבשר טוב", ביום השלישי בא ועומד על הרי ישראל ואומר "באה ישועה לעולם", "באה ישועה לעולם", שנאמר "משמיע ישועה אומר לציון מלך אלהיך". (פסיקתא רבת, כתב הרמב"ן שאליהו הוא ישמח את מלך המשיח)

העגעונוי הגדולים של בורא עולם לישראל

עוד מדברי אליהו הנביא: "מעיד אני עלי שמים וארץ שהקדוש ברוך הוא יושב ומצפה להם לישראל שיחזרו בתשובה יותר ממה שאב מצפה לבנו ואשה לבעלה כדי שיגאל אותם ויבנה להם את בית המקדש".

למי מזדמן אליהו?

מעשה בחסיד אחד שזכה שאליהו הנביא היה מגיע אליו בזכות שהיו עניים רגילים להיכנס לביתו ולהשיב רעבונם יום אחד החליט שהדבר מהווה טי-רחה גדולה עבורו ולכן העמיד שומר ומאז היו צריכים לדפוק בשער והשומר היה יוצא לקראתם ומביא להם אוכל מתוך הבית מאחר שכעת היו צריכים העניים לחכות עד שיוציא להם השומר פת או פרוטה פסק אליהו לבוא אליו.

מעלת האחדות והשלום

מעשה באדם אחד ששאל את אליהו מדוע בבית ראשון נתגלה עוונם וקיצם שאחרי 70 שנה נגאלו, ובבית שני לא ועדיין אנו בגלות? אמר לו: תדע לך אף שנכשלו בבית ראשון בעבודה זרה עם כל זה היתה שוררת ביניהם אהבה והיתה אחדות בין אדם לחברו, ודרך ארץ, מה שאין כן בבית השני שהייתה שנאת חינם, לכן השטן והיצר הרע מנסה להרבות פירוד כי הוא יודע שכל עוד ישלוש פירוד יהיה בו כח לשלוט. (אליהו רבה יד)

הזכרת אליהו הנביא במוצאי שבת

מובא בטור: (או"ח ס' רצ"ה) רגילין להזכיר אליהו הנביא במוצאי שבת. ופירש בעל המנהיג (הל' שבת ס' ע"א) לפי שהוא עתיד לבשר הגאולה. ובגמרא עירובין (מ"ג:) מובא דמובטח להן לישראל שאין אליהו בא לא בערבי שבתות ולא בערבי ימים טובים, על כן אנו מתפללין כשעברה השבת ויכול לבוא, שיבוא ויבשרנו. כתב הט"ו שיש זמן קצוב שבו אליהו הנביא יכול להגיע אבל יש זמן שיכול להקדים את הגאולה לפני ואז לא בא ביום ששי או בשבת.

המהרי"ל (סוף הל' שבת) כתב שמה שמזכירין במוצאי שבת את אליהו הנביא הוא משום שבזמן זה יושב אליהו תחת עץ החיים וכתב זכויותיהם של שומרי שבת. החיד"א (בספרו מדבר קדמות א' כ"ח) הביא בשם קונטרס (כתב יד יושן על קלף

מתלמידי רבינו יהודה החסיד) שקיבלו מרבם: אליהו זכור לטוב מושיב כל צדיק וצדיק בגן עדן, ואותו שבא זמנו לצאת מגיהנום יום ג' או ב' או א' בשבת, אליהו מוציאנו מגיהנום קודם השבת, וסובל דינו עד אותו יום בשבת שהיה לאותו צדיק שנפטר לסבול, בתנאי שמר שבת, לכך נהגו לומר פסוקים מאליהו במוצאי שבת (מתוך דברי קדשו).

האם היה בן אליהו

רבי נתן שאל את רבי יוסי ורבי חנינא האם היה בן לאליהו הנביא או לא? אמר לו רבי יוסי היה בו דבר אחר כי הוא היה נביא ה' ונעשה מלאך בשמים ולא היה צריך לזכויות של בניו ועל זה נאמר (תהילים קה, טו) "אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו" – דהיינו אל תעשו עצמכם רעים וחברים לנביאי שלא תשאלו בעניין אליהו כמי שמדבר בחברו, כי הוא מלאך השם צבאות.

הזכרת שם אליהו הנביא

בספר תפארת שלמה מובא: שעצם הזכרת השם "אליהו הנביא" מביאה ישועה לאדם, ולכן כתב הרבי מאפטא שבימים נוראים ראוי להזכיר את "אליהו הנביא" כמה פעמים. מרן הרב חיד"א כתב (דבש לפי) שהמילים "אליהו הנביא זכור לטוב" עולות בגימטריא 400 ובכך מתבטלים הכוחות החיצוניים שהם ארבע מאות, בסוד ארבע מאות כוחות הטומאה שהיו עם עשו. כמו כן כשמזכירים את "אליהו הנביא זכור לטוב" דבר זה עושה טוב בלב ומרגיע כי הוא תמיד מבשר בשורות טובות.

בזוהר הקדוש מסופר שיחד עם רבי שמעון ורבי אלעזר, בחיבור הזוהר הקדוש השתתפו נשמת משה רבינו ואליהו הנביא, וישב אליהו הנביא ללמוד במערה עם רבי שמעון את סודות התורה פעמים בכל יום, ולא ידע שום אדם את מקומם.

עוד כתב הזוהר הקדוש: מי מחיה מתים? הקדוש ברוך הוא לבדו ובא אליהו הנביא ותלמידו אלישע והחיו מתים, רצונו לומר שפעל אליהו דברים נשגבים שאפילו אין בכוח שרי מעלה והמזלות לעשות. מי יש לו כח להוריד גשמים? רק הקדוש ברוך הוא ובא אליהו ועצר את הגשמים ואחר כך הוריד אותם בכח תפילתו.

תפקידו של אליהו הנביא

תפקידו של אליהו הנביא הוא לבשר בשורות טובות ונחמות לכל אדם בכל מקום שהוא, כמו שאומר הפייט "איש פקיד על כל בשורות טובות", ואף בשורת הגאולה מופקדת בידם, ואכן הכל מצפים לבואו ויבשרנו במהרה שהנה משיח צדקנו בא. כותב נכדו של הבעל שם טוב הקדוש, בספר "דגל מחנה אפרים" כל אדם שמבשר בשורה טובה מתלבש בו ניצוץ מאליהו הנביא. [מעניין הדבר שבגמרא במסכת שבת (לג): מסופר שרבי שמעון בר יוחאי למד במערה עם רבי אלעזר בנו שתיים עשרה שנה מפחד הקיסר שרצה להורגם, ובא אליהו הנביא ועמד בפתח והכריז מי יודיע לרבי שמעון שהתבטלה הגירה כי הקיסר מת, ובעקבות כך יצאו מהמערה ולא יכלו לסבול לראות בני אדם שעובדין בשדות וזורעים וחורשין והיו הורגין אותם בהסתכלותם ומיד יצא בת קול שיחזרו למערה, חזרו עוד שנה, ולכאורה הרי מובא בזוהר הקדוש שאליהו הנביא היה בא לרבי שמעון למערה ולומד איתו פעמים ביום סודות התורה, ואם כן מדוע כשבא לבשר לו שיכול לצאת למערה לא נכנס להודיע לו ורק עמד בפתח של המערה, וראיתי מבארים כיון שאליהו הנביא מופקד על בשורות טובות וכיון שכן לא הייתה בשורה שלימה שהרי הם יצאו מהמערה ומיד חזרו עוד שנה שלימה לכן לא בא לפנייהם להודיע להם זאת אלא עמד מחוץ למערה].

מידה כנגד מידה - בפרשה

הניסים שנעשו לפנחס - כשנתבונן בחלק מהניסים אשר נעשו לפנחס נראה שהיו ממש כמידה כנגד מידה:
א. כשסתם פיהם המלאך כדי שלא יצווחו. והוא על ידי שהשתמשו בפה כדי לשדל האחד את השני לדבר עבירה - עתה נסתם פיהם.
ב. שהאריך הברזל כדי שידקור שניהם יחד - על שרצו להיות יחד בעבירה, ימותו יחד.
ג. שנתן כח בזרועו של פנחס להגביה את שניהם יחד, מכיון שרצו לשכב יחדיו על הארץ לכן עתה יוגבהו.

ד. לא נשמטו מהחרב אלא עמדו במקומן, על שדבקו אחד בשני - לא נפרדו אחד מן השני.

ה. שהפכן המלאך בראש הרויחם להראות קלונן לכל. עשו היפך הקדושה, לפיכך בא מלאך והפכן.

ו. לא הטיפו דם כדי שלא יטמא פינחס. מאחר שבא פינחס ברוח טהרה לקנאות לה', לכן עשה לו השם יתברך נס, שלא יטמא.

ז. כשיצא, עמדו בני שבט שמעון לפגוע בו, ואז ירד המלאך ונגף בהם, כשראה פנחס שמבקש המלאך לכלותו חבטן בקרקע ועמד והתפלל וסלקו.

פינחס הוא אליהו - במדרש (ילקוט) אמר רבי שמעון בן לקיש: פינחס הוא אליהו: אמר לו הקדוש ברוך הוא אתה נתת שלום בין ישראל ובנינו בעולם הזה, אף לעתיד לבוא אתה הוא שעתידי ליתן שלום ביני לבין בני, שנאמר: "הנה אנכי שולח לך את אליהו הנביא לפני בוא יום ה' והשיב לב אבות על בנים.

פינחס עשה מעשהו בפרסום - על ידי שפעולתו של פנחס הייתה בפרסום לעיני כל ישראל, וזה מוכיח על תוכן מעשיו שהשליך נפשו מנגד על קדושת שמו ולא ירא לנפשו מגואלי הדם של זמרי ושבטח בה' שיתן לו כח ויסייע לו לבער הרע מישראל, לכן זכה לכתר כהונת עולם ונתן לו הקדוש ברוך הוא שכרו בפרסום וכלל ישראל ידעו על כך.

ככל היוצא מפיו יעשה - מובא בספר חסידים: (תמ"ה) אחד היה חולה עד מוות והיה אחד מתלוצץ, אמר לו תקנה לי את החולי שלך תן לי כך וכך, אמר לו: אתן לך, מיד עמד החולה מחוליו וזה חלה ומת.

ובני קרח לא מתו - רש"י כתב: שבשעת המחלוקת הרהרו בתשובה ומקום נתבצר להם בגיהנום, ושאל הגאון רבי משה שטרנבוך שליט"א מדוע לא יצאו משם? אלא הייתה עליהם תביעה מדוע כשחזרו בתשובה הרהרו זאת בליבם בלבד ולא ניסו להרחיק את המחלוקת, ומאחר שמרו את האמת לעצמם בהרהור ולא אמרו את אשר על ליבם לעיני ישראל, לכן נתבצר להם מקום בגיהנום ונתתו להם לבד ולא יחד עם כלל ישראל.

חידודים ושאלות לשלח שבת

השכר שפנחס קיבל הוא "ברית שלום" מה מהותה של ברית זו?

א. כתוצאה מברית זו נתנה לו הכהונה (רש"י)

ב. על ידי ברית זו הובטח לו שינצל ממלאך המוות וכן היה שפנחס האריך ימים עד ימי "פילגש בגבעה" - מאורע שהיה אחר מות יהושע. (ספורנו)

"ויכפר על בני ישראל" מדוע לא נאמר בלשון עבר "ויכפר על בני ישראל"?

א. עד היום עומד הוא ומכפר עד שיחיו המתים שהרי פנחס הוא אליהו ועד היום ממליץ טוב על ישראל ועומד על דם ברית מילה (העמק דבר)

ב. ראוי כפרה זו שתהא מכפרת והולכת לעולם, ולכן אמר "ויכפר" שהרי מדובר כאן על כפרה שהשפעתה נצחית על מהלך חיי עם ישראל (סנהדרין פב)

ג. שראוי לכפרות אחרות ללמדך שכל השופך דמן של הרשעים כאילו הקריב קרבן לפני הקדוש ברוך הוא (מדרש תנחומא)

מדוע נצטוו ישראל שלא להילחם במואב? ובמה שונה דינם ממדין?

א. הנקמה במואב לא הייתה כבמדין מפני שרות עתידה היתה לצאת מאומה זו (רש"י)

ב. ביאתם של מואבים נגד עם ישראל הייתה מחמת יראתם מהם, מה שאין כן המדיינים שהתערבו בריב לא להם (מדרש)

ג. הקדוש ברוך הוא ציוה על בני ישראל שלא להרע למואב בארצם, בזכות לוש אביהם אשר שירת את אברהם (רמב"ן)

ד. הצטוו ישראל להילחם דווקא במדין כיון שבנות מדין היו ערמומיות, וכוונתם הייתה רק להחטיא את הכשרים בעם ישראל מה שאין כן בנות מואב (אלשיך)

לאיזה שבט השתייכו עשרים וארבעה אלף המתים במגיפה?

לשבט שמעון. בפרשה כתוב שפינחס השיב את חמת ה' מעל בני ישראל, ותמוה הדבר הלא מתו עשרים וארבעה אלף מישראל? מבאר "רבינו בחיי"

זו ראייה שכל המתים היו משבט שמעון, ולא נפקד אחד משאר שבטי ישראל.

מי הם שלושת הזוגות הקשורים לגאולת ישראל ששםם מתחיל באות א' ובאות מ'?

אהרן ומשה, אסתר ומרדכי, אליהו ומשיח

בס"ד

בית כנסת המרכז "בית יוסף"

תפילת רבים בקבר שמואל הנביא

בעקבות המצב הקשה בארץ הקודש בעז"ה הקודש בעז"ה

נתאסף יחד רביעי כ"ה תמוז 31/7/24

גברים נשים וילדים לבקש ולהתחנן לפני אב הרחמים על עם ישראל והחיילים היקרים והחטופים ולרפואת החולים יחד עם הרב שלמה בצרי שליט"א

תזיילת התפילה 19:00

להביא שופרות

לפרטים 052-6799-799

כל כוחם של ישראל הוא בתפילה וכל גאולתם של ישראל תלויה בתפילה וכמו שגאל הקדוש ברוך הוא את אבותינו.

בס"ד

המפגש לתפילות בקברות הצדיקים למען עם ישראל

בעקבות המצב הקשה בארץ הקודש נפגשים פעמיים בשבוע בקברות הצדיקים בכל הארץ לבקש ולהתחנן לפני אב הרחמים על עם ישראל והחיילים היקרים והחטופים ולגאולה השלמה ברחמים... יחד עם הרב שלמה בצרי שליט"א

בעקבות זה בתחנונו קבוצה לעדכונים על התפילות

"הן אל כביר לא ימאס תפילת רבים"

לעדכונים / ופרטים 052-6799-799

הנביא ישעיה (מא, יד) אמר: "אל-תירא חולעת יעקב", דרשו חכמים: למה נמשלו ישראל לחולעת? מה חולעת זו אין כוחה אלא ביה, כך ישראל, אין כוחם אלא בפייהם, כמו שכתוב (בראשית כו, כב) "הקל קול יעקב". (מדרש מנחםא בשלח).

עם ישראל היקר יצטרפו למפגש "תפילות בקברות הצדיקים"

בס"ד

בית כנסת המרכז "בית יוסף"

תפילת רבים "בקבר יהודה בן יעקב"

בעקבות המצב הקשה בארץ הקודש בעז"ה נצא יום ראשון כ"ב תמוז 28/7/24 גברים נשים וילדים לבקש ולהתחנן לפני אב הרחמים על עם ישראל והחיילים היקרים והחטופים ולגאולה השלמה ברחמים... יחד עם הרב שלמה בצרי שליט"א

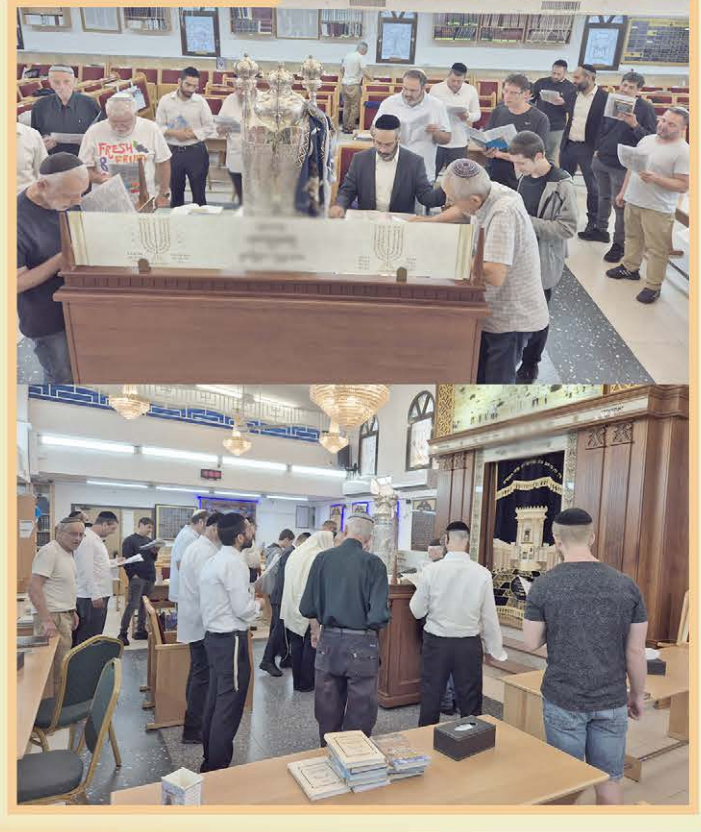
תזיילת התפילה 18:00

הן אל כביר לא ימאס תפילת רבים

הציון יהיה פתוח בעיר יהוד

להביא שופרות

לפרטים 052-6799-799

להנצחות ולהקדשות במייל: b5448622@gmail.com | sms: 054-4843340-2

יעמדו על הברכה

שמות:	לעילוי נשמת: ויולט טוינה בת תפחה ודוד ז"ל נפטרה י"ח תמוז תש"פ
התורמים:	לעילוי נשמת: הרב חיים אבישלום בן בלנקא זצוק"ל ת.נ.צ.ב.ה.
שמות:	לעילוי נשמת: צפורה בת טובה ע"ה ת.נ.צ.ב.ה.
התורמים:	לעילוי נשמת: האישה הצנועה מרת פנינה בת בלנקא ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.
שמות:	לעילוי נשמת: שלמה טוינה בן דבורה ודוד ז"ל נפטר ט"ו אלול תש"פ ת.נ.צ.ב.ה.
התורמים:	לעילוי נשמת: ר' דוד בן בלנקא כהן פרחיה ת.נ.צ.ב.ה.

4